

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 grudnia 2015 r. (data wpływu) J. K. działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda F. M. wniosła o zasądzenie od pozwanego P. M. na rzecz małoletniego syna alimentów w kwocie po 1.000 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki do 10 –go dnia każdego miesiąca z góry, wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od stycznia 2016 r. /k. 3-5/.

Na rozprawie w dniu 08 marca 2016 r. pozwany uznał powództwo do kwoty 300 zł. miesięcznie /k.77/.

Na rozprawie w dniu 12 maja 2016 r. pozwany uznał powództwo do kwoty 350 zł. miesięcznie od dnia złożenia powództwa, przedstawicielka ustawowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko procesowe /k.93/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni F. M. urodził się w dniu (...) i pochodzi z nieformalnego związku (...). Pozwany uznał swoje ojcostwo.

J. K. i P. M. pozostawali w związku od 2002 r. Rodzice małoletniego powoda zamieszkiwali wspólnie do września 2013 r., kiedy do pozwany wyprowadził się z mieszkania należącego do przedstawicielki ustawowej.

Pomiędzy rodzicami małoletniego toczyła się sprawa o ograniczenie władzy rodzicielskiej nad małoletnim powodem – Sąd ograniczył ojcu władzę rodzicielską nad dzieckiem do prawa współdecydowania o wyborze szkoły związanej z obowiązkiem szkolnym, wyjazdach zagranicznych powyżej 1 miesiąca, zaplanowanych zabiegach medycznych niezwiązanych z ratowaniem życia i zdrowia dziecka, a połączonych z hospitalizacją, wyjeździe na stałe za granicę oraz pełnego wglądu w dokumentację medyczną i szkolną dziecka.

Małoletni powód F. M. ma 8 lat, uczęszcza do II klasy szkoły podstawowej. Małoletni zamieszkuje wraz z matką. Koszty utrzymania dziecka przedstawicielka ustawowa szacuje na kwotę 1.960 zł miesięcznie, na którą składają się następujące wydatki: 60 zł – opłaty związane ze szkołą; 280 zł – zajęcia dodatkowe (w tym pantomima – 50 zł, angielski – 150 zł, dom kultury w tym samoobrona, ceramika – 80 zł); 600 zł – wyżywienie; 120 zł – środki czystości; 250 zł – wyjazdy, ferie; 100 zł – rozrywka; 50 zł – dojazdy; koszty utrzymania mieszkania – 400 zł, odzież – 100 zł. Upřednio, małoletni uczęszczał również na zajęcia z modelarstwa.

Pozwany na rozprawie w dniu 08 marca 2016 r. nie zakwestionował wskazanych przez matkę kosztów utrzymania syna, jednakże na rozprawie w dniu 12 maja 2016 r. P. M. zakwestionował koszty dziecka związane z utrzymaniem mieszkania.

W roku 2015 przedstawicielka ustawowa zakupiła powodowi ipada o wartości 2.700 zł, meble do pokoju o wartości 3.200 zł oraz rower za kwotę 350 zł., które to koszty poniosła samodzielnie.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego J. K. ma 41 lat, z wykształcenia psycholog. Matka małoletniego posiada jedno dziecko na utrzymaniu – powoda. J. K. nie pozostaje w nowym związku.

J. K. zatrudniona jest w Wyższej Szkole (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w wymiarze pełnego etatu na stanowisku asystent. J. K. osiąga średnie miesięczne wynagrodzenie w wysokości 3.203, 23 zł netto. Sporadycznie przedstawicielka ustawowa wykonuje dodatkowe zlecenia. W roku 2014 matka małoletniego osiągnęła dochód w wysokości 51.063 zł /PIT 37/, zaś w roku 2015 w wysokości 41.637,92 zł /PIT 37/.

Matka małoletniego pracuje również w weekendy, w tym czasie dziecko spędza czas z ojcem lub pozostaje pod opieką dziadków macierzystych.

Matka powoda jest właścicielem nieruchomości o pow. 67 m² położonej w W., a także samochodu osobowego marki S., rok produkcji 2000. Ponadto, J. K. posiada nieruchomość rolną o pow. 3.000 m² położoną w W., zakupioną za kwotę 50.000 zł oraz oszczędności w wysokości 20.000 zł. Przedstawicielka ustawowa nie posiada zobowiązań finansowych.

Miesięczne koszty utrzymania J. K. wynoszą 1.500 zł.

Pozwany P. M. ma 46 lat, realizator dźwięku. Pozwany posiada troje dzieci, powoda, córkę M. w wieku 19 lat, na poczet utrzymania której łoży kwotę 200 zł miesięcznie tytułem alimentów (pomimo zasądzenia alimentów w wysokości 300 zł), a także samodzielnego syna M. w wieku 26 lat. Aktualnie nie pozostaje z nikim w związku.

P. M. pracuje w charakterze realizatora dźwięku, pracę wykonuje na podstawie umów o dzieło, z czego czerpie dochód w wysokości ok. 3.000 zł brutto miesięcznie. Na dalszym etapie postępowania, pozwany podał, że zarabia 3.000 zł netto miesięcznie. Ojciec powoda wskazywał, że szukał pracy jako realizator dźwięku, jednak nie znalazł korzystnych dla siebie ofert pracy.

Pozwany nie partycypuje regularnie w kosztach utrzymania syna. W listopadzie 2015r. P. M. przekazał matce małoletniego kwotę 150 zł, zapłacił za zajęcia z języka angielskiego wyłącznie dwukrotnie, pomimo łączącej strony umowy. P. M. kupuje dziecku prezenty okolicznościowe, m.in. zakupił deskorolkę z okazji urodzin syna czy rolki na Święta Bożego Narodzenia.

Pozwany regularnie kontaktuje się z synem, w każdy poniedziałek odbiera dziecko ze szkoły, odprowadza na zajęcia dodatkowe, zaś w weekendy spędza czas z synem w wymiarze kilku godzin w sobotę i niedzielę, średnio raz na dwa tygodnie.

W poczet własnych kosztów utrzymania pozwany wlicza 140 zł – opłaty za telefon, 200 zł – alimenty na córkę, 500 zł – wynajem pokoju (od marca 2016 pozwany nie płaci za wynajem z uwagi na zamieszkiwanie u koleżanki, u której wykonuje remont mieszkania), 100 zł – wydatki na cele zawodowe, 150 zł – transport, 900 – 1.200 zł – wyżywienie, 100 zł – środki czystości i inne, 25 zł – odzież, zawody syna – 100 zł. Nadto, pozwany przeznacza znaczne kwoty na wynajem studia dźwiękowego, w toku procesu rozbieżnie wskazywał kwoty przeznaczane na ten cel – od 1.000 zł za trzy miesiące do kwoty 1.200 zł za jeden miesiąc. P. M. wskazuje, że jego łączne miesięczne koszty utrzymania wynoszą min. 3.590 zł.

W 2014 r. pozwany zadeklarował dochód w wysokości 19.901 zł /PIT 37/, zaś w roku 2015 w wysokości 22.840 zł / PIT 37/.

Ojciec powoda nie posiada majątku. P. M. posiada zadłużenie w wysokości 130.000 zł z tytułu nieuregulowanych zobowiązań alimentacyjnych, posiada dług w ZUS, zadłużenie u znajomych na kwotę 2.000 zł, a także u matki przedstawicielki ustawowej na kwotę 11.000 zł.

Pozwany cierpi na dyskopatię, w związku z czym wskazuje, że nie może wykonywać prac fizycznych, nadto cierpi na wadę wzroku – ma zwyrodnienie plamki żółtej. P. M. nie ma możliwości dokonać zabiegu operacyjnego w ramach NFZ, a jedynie prywatnie. Ponadto, ojciec powoda cierpi na zapalenie wątroby typu C.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w szczególności w oparciu o odpis skrócony aktu urodzenia dziecka /k.8/, dowody wpłat /k.9-24/, zaświadczenie z dnia 21 lutego 2016r. /k.36/, deklaracje podatkowe PIT /k.37-45/, Faktury VAT /k.46, 50-52, 55-56/, zaświadczenie z dnia 19 lutego 2016 r. /k.47/, zawiadomienie o wysokości opłat /k.49/, decyzję z dnia 14 stycznia 2015 r./k.53/, a także zeznania stron.

Dokumenty i wydruki złożone do akt sprawy niniejszej nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności. Zeznania J. K. oraz P. M. w niniejszej sprawie były wiarygodne w zakresie mającym istotne znaczenie w sprawie. W zasadzie znajdowały one potwierdzenie w zgromadzonej

dokumentacji. Podawane przez te osoby kwoty co do kosztów utrzymania podlegały weryfikacji w toku procesu. Zeznania te nie były w zasadniczej części ze sobą sprzeczne, a strony różniła przede wszystkim ocena określonych faktów. Strony wypowiadały też swoje oceny, sądy, które nie stanowiły podstawy ustaleń faktycznych. Sąd nie oparł ustaleń na załączonych do akt sprawy paragonach, albowiem nie mogą one stanowić dowodu w sprawie – nie wynika z nich kto poniósł w rzeczywistości wydatki na nich widniejące.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Jak stanowi natomiast treść art. 135 § 1 i 2 kro, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego pozostają we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują przy ustalaniu wysokości alimentów przez Sąd. Odmienny pogląd pozostawałby, bowiem w sprzeczności z zasadą równej stopy życiowej dzieci i rodziców obowiązującej także w sprawach alimentacyjnych (wyrok SN z dnia 25.03.1985r., IIICZP 91/86). Rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie dotyczy to jednak potrzeb będących przejawem zbytku. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody.

W ocenie Sądu Rejonowego, z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, że małoletni powód nie posiada żadnego majątku przynoszącego dochód, przez co zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb i kosztów utrzymania spoczywa na jego rodzicach.

Miesięczny koszt utrzymania dziecka matka określiła na kwotę około 1.960zł. Sąd zweryfikował uzasadnione potrzeby dziecka i nie kwestionuje wysokości kosztów utrzymania syna przedstawionych przez przedstawicielkę ustawową uznając je za niezawyżone i pokrywające się z faktycznymi kosztami utrzymania 8 – letniego dziecka. W szczególności za niewygórowane uznać należy wskazywane przez J. K. koszty wyżywienia syna oscylujące wokół kwoty 600 zł miesięcznie. Nadto, Sąd nie kwestionuje również udziału dziecka w kosztach utrzymania mieszkania. Chociaż w tym zakresie P. M. podważył kwoty wydatkowane przez matkę małoletniego, to jednak nie wskazał zakresu, w którym kwoty te zostały jego zdaniem zawyżone. Przedstawicielka ustawowa wyróżniła bowiem poszczególne wydatki wchodzące w zakres kwoty 400 zł uiszczanej miesięcznie, w tym opłaty za czynsz, fundusz remontowy, gaz, prąd, Internet i użytkowanie wieczyste. W związku z powyższym Sąd nie ma możliwości odniesienia się do twierdzeń strony pozwanej. Jednocześnie jednak, wskazywane przez matkę małoletniego powoda koszty utrzymania mieszkania, w świetle doświadczenia życiowego Sądu, nie są wygórowane i nieuzasadnione co do wysokości. W szczególności bowiem J. K. posiada własną nieruchomości, w związku z czym nie jest zmuszona ponosić opłat tytułem czynszu najmu, co zaś znacznie wpływa na obniżenie łącznych kosztów utrzymania rodziny. Nadto, Sąd nie kwestionował wydatków związanych z rozrywką dziecka, wyjazdami wakacyjnymi i letnimi, a także realizowaniem przezeń pasji i rozwijaniem zainteresowań (ceramika, samoobrona, język angielski, pantomima). W powyższym jednak zakresie uznał, że wobec aktualnej sytuacji majątkowej rodziców powoda, koszty te nie stanowią najbardziej niezbędnych wydatków związanych z utrzymaniem dziecka. W związku z powyższym, przedstawicielka ustawowa, decydując się na pokrycie opłat w wysokości 280 zł miesięcznie tytułem hobby syna, winna wydatki te pokryć w we własnym zakresie. Analogicznie uznano w zakresie kosztów związanych z wyjazdami wakacyjnymi i zimowymi dziecka. Sąd przyjął, że J. K., decydując

się o zakupie kosztownych wakacji (rodzina była m.in. w Meksyku), winna wydatki z tym związane, ponad kwotę zasądzonych alimentów, pokryć we własnym zakresie.

Reasumując, Sąd uznając przedstawione przez matkę małoletniego koszty utrzymania syna zasadniczo za uzasadnione miał również na względzie okoliczność, iż pozwany nie kwestionował w większości wskazywanych przez J. K. kosztów utrzymania dziecka. Oceniając możliwości zarobkowe rodziców małoletniego powoda, Sąd uznał za zasadne obciążenie pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym w kwocie 700 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne.

Pozwany aktualnie pracuje w charakterze realizatora dźwięku, zgodnie z posiadanym zawodem, pracę wykonuje na podstawie umów o dzieło i jak wskazuje – uzyskuje miesięczny dochód w wysokości ok. 3.000 zł netto, jego zarobki nie są jednak w stałej wysokości. Wysokość alimentów uzależniona jest jednak nie od zarobków pozwanego, a od możliwości zarobkowych, a te w ocenie Sądu przewyższają znacznie osiągane aktualnie przez pozwanego dochody. Pozwany ma bowiem 46 lat, jest zatem osobą w sile wieku, nadto, posiada doświadczenie zawodowe. Podkreślić również należy, że pozwany jest osobą zdrową – chociaż w toku postępowania skarżył się na dolegliwości zdrowotne – problemy ze wzrokiem, wątrobą oraz ortopedyczne, nie udowodnił w toku postępowania powyższej okoliczności, a także ich wpływu na wykonywaną pracę. Potwierdzeniem wyższych możliwości zarobkowych P. M. jest okoliczność, iż w roku 2014 uzyskiwał on wyższy dochód – średnio 4.000 zł miesięcznie. Co więcej, jak wskazał sam pozwany, ma on nadzieję na wzrost uzyskiwanego wynagrodzenia, w przeszłości szukał pracy w charakterze realizatora dźwięku, rozważał też przebranżowienie. Przede wszystkim zważyć jednak należy, że pozwany uprzednio zatrudniony był w studiu i posiadał lepsze, korzystniejsze warunki pracy niż obecnie. Ojciec powoda podjął jednak decyzję o odejściu z pracy i rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej na własną rękę.

Sąd miał również na uwadze okoliczność, iż w toku postępowania zaistniały liczne rozbieżności we wskazywanej przez pozwanego wysokości uzyskiwanych dochodów, jak też kosztów wynajmu studia nagrań. P. M. na rozprawie w dniu 08 marca 2016 r. podał, że uzyskuje dochody w maksymalnej wysokości 3.000 zł brutto, zaś wynajem studia kosztuje go 1.200 zł miesięcznie. W dniu 12 maja 2016 r. podał zaś, że jego dochód wysokości 3.000 zł netto, zaś za wynajem studia mógł zapłacić 1.000 zł za trzy miesiące.

Z uwagi na powyższe, Sąd określając możliwości zarobkowe ojca małoletniego powoda uznał, że są one wyższe od aktualnie osiągniętych dochodów.

Oddalając powództwo w części, Sąd miał na względzie, iż pozwany ma na utrzymaniu również drugie dziecko, na które jest zobowiązany łożyć alimenty. Nadto, P. M. posiada liczne zobowiązania finansowe, samodzielnie prowadzi gospodarstwo domowe i nie pozostaje z nikim w związku. Nadto, Sąd uwzględnił, że pozwany spędza regularnie czas z synem, częściowo w tym zakresie realizując swój obowiązek alimentacyjny względem dziecka.

Podkreślić jednak należy, że deklarowana przez ojca kwota alimentów w wysokości 350 zł miesięcznie nie może zostać uwzględniona. Ustalenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego na rzecz małoletniego F. na uznawanym przez ojca poziomie, w rzeczywistości spowodowałoby przerzucenie głównego ciężaru obowiązku utrzymywania dziecka na jego matkę.

Analizując zaś możliwości zarobkowe i sytuację majątkową przedstawicielki ustawowej małoletniego należy wskazać, że J. K. wykonując pracę zarobkową i uzyskując z tego tytułu dochody w wysokości ok. 3.200 zł. netto miesięcznie wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe. J. K. wykonuje pracę zgodną z posiadanym wykształceniem. Nadto, matka małoletniego pracuje zarówno w tygodniu jak i w weekendy, co wskazuje, że nie ma możliwości podjęcia dodatkowej pracy, chociażby w weekendy, w tym również z uwagi na konieczność sprawowania pieczy nad synem.

Ponadto, nie sposób nie zauważyć, że matka sprawując codzienną opiekę nad dzieckiem, w ten sposób realizuje swój obowiązek alimentacyjny względem syna.

Z powyższych względów, mając na uwadze możliwości zarobkowe rodziców małoletniego oraz uzasadnione potrzeby dziecka, nadto uwzględniając osobisty wkład rodziców w wychowanie i opiekę nad dzieckiem, na mocy art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 1 i 2 kro orzeczono jak w pkt 1 i 2 wyroku.

W punkcie trzecim wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na mocy art. 98 kpc.

W punkcie czwartym wyroku Sąd przyznał na rzecz przedstawicielki ustawowej kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego działając na podstawie § 6 pkt 3 w. zw. z § 7 ust. 1 pkt 11 w. zw. z § 7 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.